

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8036 Dep.
0030 Oslo

Også sendt pr. e-post: postmottak@bld.dep.no

Deres ref.:
13/3326

Dok. nr.: 167058

Saksbehandler: Trude Molvik
tm@advokatforeningen.no

21.11.2013

Høring — Forslag til endringer i forskrift om fosterhjem (tilsyn med barn i fosterhjem)

1. Innledning

Vi viser til departementets høringsbrev av 4.10.2013 vedrørende ovennevnte høring.

Det er en prioritert oppgave for Advokatforeningen å drive rettspolitisk arbeid gjennom høringsuttalelser. Advokatforeningen har derfor en rekke lovutvalg inndelt etter fagområder. I våre lovutvalg sitter advokater med særskilte kunnskaper innenfor det aktuelle fagfelt og hvert lovutvalg består av advokater med ulik erfaringsbakgrunn og kompetanse innenfor fagområdet. Arbeidet i lovutvalgene er frivillig og ulønnet.

Advokatforeningen ser det som sin oppgave å være en uavhengig høringsinstans med fokus på rettssikkerhet og på kvaliteten av den foreslåtte lovgivningen.

I saker som angår advokaters rammevilkår vil imidlertid regelendringen også bli vurdert opp mot advokatbransjens interesser. Det vil i disse tilfellene bli opplyst at vi uttaler oss som en berørt bransjeorganisasjon og ikke som et uavhengig ekspertorgan. Årsaken til at vi sonderer mellom disse rollene er at vi ønsker å opprettholde og videreutvikle den troverdighet Advokatforeningen har som et uavhengig og upolitisk ekspertorgan i lovgivningsprosessen.

I den foreliggende sak uttaler Advokatforeningen seg som ekspertorgan. Saken er forelagt lovutvalget for velferdsrett og lovutvalget for familierett, arv og skifte. Lovutvalget for velferdsrett består av Wenche Dahl Elde (leder), Helene Braanen, Knut Lindboe og Monica Solberg-Leinebø. Lovutvalget for familierett, arv og skifte består av Ingrid Lång (leder), Sverre Larhammer, Rikke Lassen, Janne Karin Rasmussen, Simon Ladderud Stende og Roar Vegsund.

Advokatforeningen avgir følgende høringsuttalelse:

2. Bakgrunn

Forslagene til endring i forskrift om fosterhjem (tilsyn med barn i fosterhjem) er en oppfølging av endringer i barnevernloven § 4-22 vedtatt 13. juni 2013.

3. Advokatforeningens bemerkninger

Advokatforeningen gir sin tilslutning til å styrke tilsyn med barn i fosterhjem gjennom et mer profesjonalisert og tydelig kommunalt forankret tilsynsansvar.

Advokatforeningen gir også sin tilslutning til at forslaget åpner for at kommunen kan velge å benytte eksterne aktører til å gjennomføre tilsynsbesøkene på kommunens vegne.

At tilsynsansvaret legges til kommunen og ikke nødvendigvis barneverntjenesten har Advokatforeningen ingen innvendinger mot. Advokatforeningen gir også sin tilslutning til at det skal være bestemte antall tilsynsbesøk, som i dag, samt at det stilles større og mer profesjonaliserte krav til tilsynsrapportens innhold. Dette slik at rapporten skal inneholde selvstendige vurderinger fra den som utfører tilsynene med hensyn til om barnet får forsvarlig oppfølging i fosterhjemmet og om de forutsetningene som ble lagt til grunn ved plasseringen blir fulgt opp.

Advokatforeningen er uenig i at det, som hovedregel, ikke lenger skal stilles krav om at det oppnevnes en bestemt tilsynsfører for det enkelte barn.

I høringsnotatet er forslaget om å avskaffe «tilsynsfører» som en bestemt person bl.a. begrunnet på side 3:

«Dette innebærer at kommunen gis økt frihet til å velge hvem som skal utøve tilsynet på kommunens vegne. Dette vil kunne avhjelpe dagens utfordring med å rekruttere tilsynspersoner.»

På side 13 i høringsnotatet sies:

«Etter dagens regler skal det legges særlig vekt på å finne frem til en tilsynsfører som barnet har, eller kan få nødvendig tillit til. Etter nye regler vektlegges isteden generell kompetanse i å samtale med barn for at den som fører tilsyn skal kunne etablere nødvendig trygghet og åpenhet i tilsynssituasjonen.»

Advokatforeningen kan ikke se at det er noen motsetning mellom en tilsynsfører med kompetanse og en bestemt tilsynsfører som barnet opparbeider kjennskap og tillit til.

For et barn må det være en fordel at det er samme person som kommer på tilsynsbesøk hver gang. Det vil for barnet være lettere å åpne seg og få tillit til en person man kjenner.

Hvis det ikke er tenkt at den foreslåtte nyordning vil innebære skifte av tilsynspersoner, så kan man jo opprettholde at det skal vær en bestemt person.

Ordningen med en bestemt tilsynsperson bør derfor opprettholdes, som den store hovedregel.

En tillater seg å minne om tilblivelsen av barnevernloven av 1992. Loven ble da vedtatt i samsvar med proposisjonen hvor departementet foreslo at ordningen med tilsynsfører for det enkelte fosterbarn ikke skulle opprettholdes. Departementet fikk imidlertid ikke gjennomslag for sitt syn idet Stortinget ved vedtakelse av loven ba regjeringen om å fremme forslag om opprettholdelse av en tilsynsførerordning som innebærer at alle barn i fosterhjem får en person de kan henvende seg

til i forbindelse med problemer i forhold til barneverntjenesten eller fosterforeldrene. Dette ble vedtatt ved en endringslov allerede i 1993.

At tilsyn med barn under barnevernomsorg skal profesjonaliseres og gjøres bedre, kan ikke være i motsetning til at det oppnevnes en bestemt person som personlig har tilsynsansvaret og som barnet vet hvem er. Å avpersonifisere tilsynet ved å flytte det fra en person barnet blir kjent med til et kontor eller en etat, vil gjøre det vanskeligere for barnet å formulere sitt syn og eventuelle bekymringer eller klagemål.

Vennlig hilsen

Erik Keiserud
leder

Merete Smith
generalsekretær